

[Oluf Pedersen.]

male forhold kunne blive repræsenteret i et 21 mands udvalg.

Yderligere har jeg stillet ændringsforslag nr. 3, som er på linie hermed. Det går ud på — forudsat altså, at man får de seks partier repræsenteret i præsidiet — at alle disse seks partier bliver repræsenteret i de udvalg, hvori der er mindst 17 medlemmer, forsåvidt de enkelte partier ønsker det. Jeg har stillet dette forslag vel vidende, at det for vor seks mands gruppe vil være umuligt at deltage i alle udvalg, men vi vil naturligvis holde os til de udvalg, der behandler forslag, vi har særlig interesse i. Under krigen var det sådan, at min gruppe, der dengang var på 2 medlemmer, fik adgang til at blive repræsenteret i alle de udvalg, den ønskede. Vi benyttede kun denne adgang med hensyn til samarbejdsudvalget og finansudvalget samt udvalg angående forslag, med hensyn til hvilke vi havde særlige ønsker, og hvor vi prøvede på at skaffe forbedringer eller hindre, hvad vi mente var forringelser. Jeg tror aldrig, vi har misbrugt den mulighed, som vi havde for at være med i arbejdet, og jeg rejser det spørgsmål: Er udvalget ikke et arbejdsredskab? Jeg mener, det er det, der er meningen med udvalget, og jeg mener ikke, de ændringsforslag, jeg har stillet, træder nogen for nær.

Hertil kommer, hvad der er fremgået af de sidste dages forhandlinger og også har været fremme i dag, at man i øjeblikket ikke har nogen sikkerhed for, at et flertal i udvalget også dækker flertallet i folketinget, og så kan man risikere at få et lovforslag som det, vi lige har vedtaget. Der var nogle af medlemmerne i det høje ting, som var uenige om, hvad der egentlig stod i lovforslaget, og det var ikke muligt at få afæsket den tilstedeværende minister en forklaring på, hvem der havde ret, eller om ingen af dem havde ret.

Sådanne love skulle man helst undgå, og det kunne man have gjort i dette tilfælde, hvis alle grupper havde været repræsenteret i udvalget. Det er, ligesom udvalgene skal være forbeholdt til, om jeg så må sige, et arbejde på at lave forlig mellem de 4 sammensvejsede partier. Jeg synes, det er et bevidst forsøg på at holde andre ude fra arbejdet, og det er forkert. Man kan nemlig ikke fragå, at i visse situationer, også under

de nuværende forhold, kan de små partier få realpolitisk betydning. Det nytter ikke, at man fortsat prøver på at bilde den danske befolkning ind, at det, der er afgørende for, hvad der skal ske i folketinget, er, hvilken stilling det radikale venstre eventuelt indtager. Nej, der er andre grupper, som kan have samme indflydelse. Det er helt urimeligt, at man vedblivende vil prøve på at sikre et flertal for konservative, venstre og det radikale venstre i udvalgene, til trods for at disse 3 partier ikke har flertal i folketinget. Det burde man væk fra, så at udvalgenes flertal og folketingets flertal dannedes af de samme partier, og så at man allerede i udvalget kunne se, hvorledes stillingen i folketinget ville blive. Det ville være realpolitisk rigtigt.

Arnth Jensen: Efter den grundige tale, som den ærede ordfører har holdt her i dag, finder jeg ingen anledning til at holde nogen lang tale, men skal kun fremkomme med nogle enkelte bemærkninger.

Som det fremgår af talerne og af betænkningen, hviler dette forslag på en så godt som enstemmig indstilling fra udvalget og dermed også på en enstemmig indstilling fra partierne. Selvfølgelig har der i udvalget været fremsat forskellige specielle ønsker, som ikke er fuldt opfyldt, men stort set har man forhandlet sig tilrette om tingene. Når man er nået til dette resultat, skyldes det ikke mindst udvalgets formands, dette tings højtærede formands, dygtige ledelse af udvalgsarbejdet og hans imødekommethed med hensyn til at afgive en del af de administrative bemyndigelser, han hidtil alene har haft, dels til det samlede præsidium og dels til udvalget for forretningsordenen. Under alle forhandlingerne har man mærket, at det for formanden var hovedsagen at få skabt en forretningsorden, der gav de bedste betingelser for, at folketinget kunne røgte sin opgave som den eneste lovgivende instans på en sådan måde, at de forventninger, der næres til den nye grundlovs etkammersystem, ville kunne opfyldes på fyldestgørende måde. Jeg vil tro, at det i virkeligheden er lykkedes at nå frem i nogen måde til det resultat, som man kunne ønske.

Hertil vil jeg gerne føje, hvad også den højtærede formand nævnte, at der bag dette